

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-154/21
06.04.2021.године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Ђорђа Ристића и Ружице Ђурђевић, чланова већа, са Тамаром Миливојевић, записничарем, у кривичном предмету окривљених „АА“, „ББ“ и „ВВ“, сви из ..., због продуженог кривичног дела фалсификовање новца у саизвршилаштву из чл.223 ст.2 у вези чл.33 и чл.61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Чачку, браниоца окривљеног „АА“, адвоката Небојше Матијашевића из ... и браниоца окривљеног „ББ“, адвоката Николе Поповића из ..., изјављеним против пресуде Основног суда у Чачку К.344/19 од 23.10.2020.године, у седници већа одржаној дана 06.04.2021.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Чачку, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Чачку К.344/19 од 23.10.2020.године, у односу на окривљене „АА“ и „ББ“, у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд окривљене „АА“ и „ББ“, због продуженог кривичног дела фалсификовање новца у саизвршилаштву из чл.223 ст.2 у вези чл.33 и чл.61 КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, **ОСУЂУЈЕ на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 4 (четири) месеца**, у које им се урачунава време проведено у притвору у трајању од 27.08.2015.године до 23.10.2015.године, задржавајући их као правилне, **и на НОВЧАНЕ КАЗНЕ у одређеним износима од по 100.000,00 (стохиљада) динара**, које су дужни да плате у року од 3 (три) месеца, а уколико окривљени не плате новчане казне у одређеном року, суд ће их заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док се у осталом делу жалба јавног тужиоца, као и жалбе бранилаца окривљених **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Чачку К.344/19 од 23.10.2020.године, окривљени „АА“ и окривљени „ББ“ су, изреком пресуде под I, II и III, оглашени кривим да су извршили продужено кривично дело фалсификовање новца у саизвршилаштву из чл.223 ст.2 у вези чл.33 и чл.61 КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, које ће издржати по

правноснажности пресуде, а у које им се урачунава време проведено у притвору од 27.08.2015.године до 23.10.2015.године.

На основу чл.223 ст.5 у вези чл.87 КЗ, према окривљенима је изречена и мера безбедности одузимање предмета, и то фалсификованих новчаница које су од окривљених одузете по потврдама ПУ Краљево и ПУ Чачак од 27.08.2015.године.

Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износе од по 6.000,00 динара, као и трошкове настале пред Основним јавним тужилаштвом, и то окривљени „АА“ у износу од 23.250,00 динара, а окривљени „ББ“ у износу од 15.750,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је окривљени „АА“ обавезан да плати и трошкове на име одбране браниоца који му је постављен по службеној дужности, с тим што ће висина трошкова бити накнадно утврђена посебним решењем.

Истом пресудом, и то изреком пресуде под IV, окривљени „ВВ“ је на основу „чл.423 ст.1 тач.2“ Законика о кривичном поступку ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело фалсификовање новца у саизвршилаштву из чл.223 ст.2 у вези чл.33 и чл.61 КЗ, док је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Основни јавни тужилац у Чачку, због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи ожалбену пресуду, на тај начин што ће окривљеног „ВВ“ огласити кривим за кривично дело које му се ставља на терет, као и да окривљене „АА“ и „ББ“ за извршена кривична дела поред казне затвора, осуди и на новчане казне на начин како је то прописано законом,

- бранилац окривљеног „АА“, адвокат Небојша Матијашевић, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи првостепену пресуду у смислу жалбених навода,

- бранилац окривљеног „ББ“, адвокат Никола Поповић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, мери безбедности и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд преиначи првостепену пресуду и окривљеног „ББ“ ослободи од оптужбе, при чему је тражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

Браниоци окривљених су поднели и одговоре на жалбу Основног јавног тужиоца, и то бранилац окривљеног „ББ“, адвокат Никола Поповић са предлогом да Апелациони суд ослободи окривљеног од оптужбе, а жалбу тужиоца одбије као неосновану, и бранилац окривљеног „ВВ“, адвокат Весна Томић Живановић из ..., са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу жалбу јавног тужиоца одбије, и потврди ослобађајућу пресуду према окривљеном „ВВ“.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-162/21 од 04.03.2021.године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, одбије као неосноване жалбе које су изјавили браниоци окривљених, као и да окривљеног „ВВ“ због

кривичног дела које му се ставља на терет огласи кривим и осуди га на одговарајућу казну затвора и новчану казну, а да окривљене „АА“ и „ББ“ осуди и на новчане казне.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, на основу чл.447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног „ББ“, адвоката Николе Поповића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, као и окривљеног „ББ“ који није уредно обавештен, при чему је његов бранилац одустао од предлога да исти буде обавештен о седници већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је, сходно одредби чл.451 ст.1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је, по оцени жалбених навода, одговора на жалбу, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалба јавног тужиоца је делимично основана, а жалбе бранилаца окривљених су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца се указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, и то да су разлози пресуде противречни изреци, да су наведени разлози нејасни и у знатној мери противречни, и указује се да пресуда садржи нелогичности, да је контрадикторна јер суд закључује да је окривљени „ВВ“ знао да окривљени „АА“ има фалсификовани новац и да је окривљени „ВВ“ кренуо са „АА“ како би му био враћен дуг, а након тога закључује да нема доказа да је код окривљеног „ВВ“ постојао умишљај са другом двојицом окривљених. Нетачне су тврдње изнете у пресуди да тужилац није описао радње окривљеног „ВВ“, будући да му је оптужницом стављено на терет да је по претходном заједничком договору о подели посла са другом двојицом окривљених дошао у Чачак ради стављања лажног новца у оптицај. Тужилац у својој жалби указује још и на то да је суд морао закључити која је била улога сваког од окривљених, те да се гледајући предузете радње окривљених утврђује да је код све тројице постојала свест због чега одлазе у Чачак и намеће се закључак да је окривљени „ВВ“ осмислио све радње окривљених доделивши себи најбезбеднију улогу. Указује се и на то да је новац који је добијен заменом лажног новца пронађен код окривљеног „ВВ“, па самим тим суд није дао одговарајући значај радњама окривљеног „ВВ“.

Супротно жалби јавног тужиоца, по оцени Апелационог суда, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, јер су разлози пресуде непротивречни изреци, а суд је у разлозима изнео довољне, јасне и непротивречне ставове у погледу одлучних чињеница које су предмет доказивања, па се наводима жалбе не доводи у питање законитост и правилност побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда, правилан је закључак првостепеног суда да током поступка нису изведени докази да је окривљени „ВВ“ предузео било коју радњу која представља обележје кривичног дела које му се ставља на терет, као и да нема доказа да је окривљени „ВВ“ набавио лажан новац у намери да га стави у оптицај као прави, нити има доказа да је на било који начин покушао да фалсификовани новац стави у оптицај. У образложењу пресуде су дати довољни, јасни и непротивречни разлози о свим одлучним чињеницама, а првостепени суд је изведене доказе ценио како појединачно, тако и у међусобној вези, заједно са одбраном окривљеног „ВВ“, и јасно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане или недоказане, те оправдано извео закључак да није доказано да је окривљени „ВВ“ учинио кривично дело за које је оптужен, док се у жалби јавног тужиоца даје сопствена оцена изведених

доказа, супротна оцени првостепеног суда, услед чега су жалбени наводи јавног тужиоца оцењени као неосновани.

Жалбом браниоца окривљеног „ББ“, адвоката Николе Поповића указује се да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка, да је изрека пресуде противречна сама себи, као и да пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, да су ти разлози потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и да је пресудом прекорачена оптужба тако што је суд у изреку унео оно што није садржано у оптужном акту. Жалбом се указује да се радње извршења предметног кривичног дела састоје у прибављању лажног новца у намери да се исти стави у оптицај као прави, при чему тужилац не помиње никакву намеру на страни окривљеног да лажни новац стави у оптицај као прави, тако да је суд ову недореченост оптужбе покушао да исправи, тако што је у изреци пресуде додао речи „са намером да их стави у оптицај“, чиме је прекорачио оптужбу.

Супротно жалби браниоца окривљеног „ББ“, по оцени Апелационог суда, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, јер изрека пресуде није противречна сама себи, пресуда садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, па се иста неосновано жалбом браниоца окривљеног побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП. По оцени Апелационог суда, стоји чињеница да су у изреци пресуде од стране суда додате речи „са намером да их стави у оптицај“, у односу на дела за која су окривљени „АА“ и „ББ“ оглашени кривим, при чему на описани начин суд није прекорачио оптужбу, како се то у жалби браниоца окривљеног наводи. Ово, имајући у виду да се окривљенима ставља на терет да су лажан новац ставили у оптицај, што представља једну од две алтернативно одређене радње извршења предметног кривичног дела, па додавањем описаних речи у изреци од стране суда, које не садрже све законске елементе друге алтернативне радње извршења која окривљенима није стављена на терет, („ко прибавља лажан новац у намери да га стави у оптицај као прави“) оптужба није прекорачена.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окривљеног „ББ“ указује да наводи суда да је окривљени „ББ“ новчанице добио од „АА“ у Краљеву како би исте разменио, да је био свестан да се ради о фалсификатима нису доказане, као и да се на основу исказа сведока „ГГ“, радника мењачнице, која наводи да је окривљени деловао нервозно, уплашено и да је отишао и телефонирао, не може извести закључак да окривљени није говорио истину и да се његова одбрана не може прихватити, а будући да је сам окривљени „АА“ навео да је тачно да је дао једну новчаницу окривљеном „ББ“, али да овај није знао да је новчаница лажна, па се на страни окривљеног „ББ“ не може утврдити постојање умишљаја.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног „ББ“, чињенично стање у првостепеној пресуди је потпуно и правилно утврђено у погледу свих чињеница које чине објективна и субјективна обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, правилном оценом сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима.

По налажењу Апелационог суда, правилно је поступио првостепени суд када одбрану окривљеног „ББ“ није прихватио, и утврдио да је иста демантована

исказом сведока „ГГ“, из чијег исказа суд правилно закључује да је окривљени „ББ“ знао да код себе поседује фалсификовану новчаницу, као што није прихватио ни одбрану окривљеног „АА“, да је он дао торбицу окривљеном „ББ“ у којој су се налазиле три фалсификоване новчанице да му исту причува, а да он није знао шта се у њој налази, а имајући у виду да је правилан закључак првостепеног суда да је окривљени „ББ“ фалсификоване новчанице све време држао код себе, да је једну покушао да размени, да су након тога од њега и одузете по потврди о привремено одузетим предметима, услед чега је правилан закључак да је код окривљеног „ББ“ постојала свест да се ради о фалсификованим новчаницама, и да их је код себе држао управо у намери да их размени, што је и неуспешно покушао, па су самим тим неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног „ББ“ да наводи оптужбе нису доказани, као и да током поступка није утврђено којим радњама је окривљени „ББ“ извршио кривично дело које му се ставља на терет, при чему се у жалби браниоца окривљеног даје сопствена оцена изведених доказа, супротна оцени датој од стране првостепеног суда.

Сходно томе, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је окривљене „АА“ и „ББ“ огласио кривим да су у саизвршилаштву извршили продужено кривично дело фалсификовање новца из чл.223 ст.2 у вези чл.33 и чл.61 КЗ, а за своје чињеничне и правне закључке у образложењу пресуде суд је дао довољне, јасне и уверљиве разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд, па је као неоснована оцењена жалба браниоца окривљеног „ББ“ којом се указује на повреду кривичног закона, тим пре што се у жалбом не конкретизује у чему се повреда закона састоји.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији која се побија жалбама бранилаца окривљеног „АА“ и „ББ“, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљенима правилно утврдио све околности у смислу чл.54 КЗ, које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, па је правилно као олакшавајућу околност на страни обојице окривљених ценио њихово коректно држање пред судом, док је као отежавајуће околности на страни окривљеног „АА“ ценио околност да је он склон извршењу кривичних дела, будући да је у међувремену више пута осуђиван, а на страни окривљеног „ББ“ да је осуђивано лице, као и бројност предузетих радњи од стране окривљених, па се правилно првостепени суд определио на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, које су, и по оцени Апелационог суда, нужне и довољне да се у свему оствари сврха кривичних санкција и сврха кажњавања у смислу чл.4 и чл.42 ст.2 КЗ, те да су исте адекватне тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених, при чему не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног „АА“ да суд није правилно одмерио казну, те да је иста превисока, па је иста оцењена као неоснована. Жалбом браниоца окривљеног „ББ“ се пресуда побија у делу одлуке о кривичној санкцији, при чему се у жалби не наводе конкретни разлози за побијање пресуде по овом законском основу, услед чега је жалба браниоца окривљеног оцењена као неоснована.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца указује да је првостепени суд пропустио да окривљенима изрекне и новчане казне, на који начин је повредио кривични закон, а имајући у виду да је за кривично дело фалсификовање новца из чл.223 КЗ, (које је важило у време извршења дела), било прописано да ће се учинилац казнити затвором, као и новчаном казном, па је Апелациони суд отклонио учињену

повреду кривичног закона на тај начин што је окривљенима изрекао и новчане казне у износива од по 100.000,00 (стохиљада) динара, а уколико окривљени изречене новчане казне не плате у одређеном року од три месеца, суд ће новчане казне заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Жалбом браниоца окривљеног „ББ“ се пресуда неосновано побија и у делу одлуке о изреченој мери безбедности, при чему бранилац у својој жалби не износи конкретне разлоге за побијање пресуде у овом делу, па је првостепни суд правилно поступио када је изрекао меру безбедности одузимање предмета, применом чл.223 ст.5 КЗ којим је изричито прописано да ће се лажни новац одузети, а у вези са чл.87 КЗ којим је одређено да ће се изрећи мера безбедности одузимање предмета када је то неопходно ради заштите опште безбедности или из моралних разлога, и то у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела.

Жалбом браниоца окривљеног „ББ“ се пресуда побија и у делу одлуке о трошковима поступка, без конкретизације из којих разлога се пресуда побија у овом делу, па је Апелациони суд жалбу оценио као неосновану.

Са напред изнетих разлога Апелациони суд је, на основу одредбе чл.457 и чл.459 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Тамара Миливојевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милевка Миленковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**